

Revistă lunară de cultură creștină

VESTITORUL

Editată de Episcopia Română Unită cu Roma, Greco-Catolică, Oradea

Oradea, 27 ianuarie

Seria I, Anul XX, Nr. 7 (219), 2012

CONCELEBRARE ECUMENICĂ

Din sumar:

Alocuțiunile Papei Benedict al XVI-lea la Rugăciunea *Angelus* - pag. 3;

PF Lucian Mureșan, al treilea Cardinal al Bisericii Române Unite cu Roma - pag. 4-5;

Scrisoarea episcopilor catolici din România - pag. 7-8.

Week-end de formare

În perioada 13-15 ianuarie a.c., responsabili și asistenții de unități pedagogice (pui de lup, lupişori, cercetaşe și cercetaşi) - ai Asociației „Cercetașii Români Uniți” s-au mobilizat și au participat la prima lor ieșire de informare/formare în pedagogia cercetășească. Locul nu a fost ales întâmplător, ci tocmai în inima munților, acolo unde „cercetașul vede [...] lucrarea lui Dumnezeu” parcurge un drum, depune un efort și se mobilizează pentru a trăi câteva zile de aventură. Astfel, satul Damiș (comuna Bratca, județul Bihor), situat în muntele Pădurea Craiului, ne-a primit pentru a descoperi împreună prietenia și fraternitatea cercetășească.

Scopul acestei ieșiri a fost acela de a încheia cât mai bine comunitatea șefilor, de a-i face conștienți de munca de educatori creștini pe care ei o desfășoară în vederea formării copiilor/tinerilor. În acest sens, programul ieșirii a constat în expunerea unor sesiuni caracteristice fiecărei unități; practic, fiecare șef de unitate, un asistent al șefului de unitate lupişori și totodată un drumeț în serviciu, a făcut o expunere a ceea ce reprezintă munca pe care o desfășoară în unitatea pe care o coordonează. În acest sens, Silviu Sana, șeful de grup și totodată responsabil al unității de cercetași, a prezentat „Bazele fundamentale ale cercetășiei”; Valeriu Domuța, drumeț în serviciu, a făcut o expunere cu privire la „Etapile de progresie la ramura drumeți/călăuze (17-23 ani)”, îndrumătorul spiritual al asociației, Pr. Iuliu-Vasile Muntean, a susținut două sesiuni: „Marile bătălii ale omului între «a fi» și «a avea»” și, totodată, „Repere ale comunicării inter-personale”; Lucia

Pantea, Akela la unitatea pui de lup, a prezentat „Generalități ale pedagogiei ramurii pui de lup/lupişori (7-12 ani)”, iar Adrian Crăciun, Akela la unitatea lupişori, a prezentat „Importanța jocului în pedagogia lupişorilor (7-12 ani)”; Ioana Costa, asistent Akela pentru unitatea lupişori, a prezentat „Generalități în vederea pregătirii veghilor” și totodată „Particularități ale fiecărui tip de veghe”. Ana-Maria Grad, șef unitate cercetaşe, a prezentat „Psihologia vârstei (a treia copilărie - vârsta școlară mică și adolescența - vârsta școlară mare)”.

Între sesiunile de pedagogie cercetășească s-au făcut diferite jocuri și cântece care au animat grupul și l-au ajutat să pună în practică cuprinsul sesiunilor care au fost expuse. De asemenea, atelierul de noduri și legături, prezentat de Vlad Fusus, șef de patrulă, a stârnit interes tocmai prin faptul că a fost un atelier practic de învățare a unor tehnici de îmbinare și legare a lemnelor.

Sfânta Liturghie a constituit un moment de oferire și mulțumire lui Dumnezeu pentru faptul de a ne afla împreună în mijlocul naturii. Întâlnind acolo o iarnă adevărată, fiind totul alb în jur, explorarea zonei și ora drumețului/călăuzei au venit ca momente de pauză și reflecție bine meritate. Serile au fost animate de veghile celor două patruli, numite generic, „Cățelul” și „Capra Neagră”, fiecare din ele, reușind prin voie bună să aducă mulțumire Domnului pentru minunea de a fi mereu în mijlocul nostru.

Sfatul îndrumătorului spiritual a fost pus în practică, astfel încât, fiecare clipă a fost trăită, participanții fiind prezenți și implicați pe deplin în toate activitățile întâlnirii, reușind astfel să atingem scopul ieșirii. În felul acesta, unitatea din echipa șefilor a fost redescoperită, reîmpropiata cunoștințelor fiind necesară pentru a oferi copiilor/tinerilor ce ne-au fost încredințați activități de calitate care să contribuie la progresul uman și spiritual al lor.

Această ieșire a fost prima dintr-un ciclu de informare/formare a șefilor de unități, un început plin de speranță pentru trup, minte și suflet, care ne-a ajutat să înțelegem importanța educației prin metoda cercetășească, despre care Baden-Powell - fondatorul mișcării - spunea, acum mai bine de un secol, că „nu este o știință obscură și grea ci mai degrabă, un joc plin de antren”.

Ana Maria GRAD, Pr. Iuliu-Vasile MUNTEAN, Silviu SANA

VESTITORUL

P.S.S. Virgil Bercea: Președinte

Redacția și administrația:

Pr. Olimpiu Todorean: redactor coordonator,

Ioan F. Pop: secretar de redacție.

ioanfpop@gmail.com

Colaboratori:

Otilia Bălaș, Nicolae Costruț, pr. Ioan Erdeli, Maria-Mirela Filimon, Silvia Pantiş.

Adresa:

410210 - Oradea, str. Ep. Mihai Pavel, 4;

Tel: 0259.436.492; Fax: 0259.430.509;

E-mail: olimpiu35@yahoo.it; Tel: 0722.450.013

Abonamente: Claudiu Boda

Str. Corneliu Coposu nr. 13, Bl. X9, Ap. 8

410445 - Oradea; Tel: 0744.958.932

Difuzare: Claudiu Boda

Str. Corneliu Coposu nr. 13, Bl. X9, Ap. 8

410445 - Oradea; Tel: 0744.958.932

I.S.S.N. 1454 - 8526

Alocuțiunile Papei Benedict al XVI-lea la Rugăciunea *Angelus* Biserica oferă lumina Evangheliei

6.01.2012

Iubiți frați și surori,

Celebrăm astăzi solemnitatea Epifaniei Domnului. Este o sărbătoare foarte veche, care își are originea în Orientul creștin și pune în evidență misterul manifestării lui Isus Cristos tuturor neamurilor, reprezentate de Magii care au venit ca să îl adore pe Regele Iudeilor născut la Betleem, cum povestește Evanghelia lui Matei (cf. 2,1-12). Acea „lumină nouă” care s-a aprins în noaptea Crăciunului (cf. Prefața de Crăciun I) astăzi începe să strălucească asupra lumii, cum sugerează imaginea stelei, un semn ceresc care a atras atenția Magilor și i-a călăuzit în călătoria lor spre Iudeea.

Toată perioada Crăciunului și a Epifaniei este caracterizată de tema luminii, legată și de faptul că, în emisfera de nord, după solstițiul de iarnă ziua reîncepe să se lungească în raport cu noaptea. Dar, dincolo de poziția lor geografică, pentru toate popoarele are valoare cuvântul lui Cristos: „Eu sunt lumina lumii. Cine mă urmează nu umblă în întuneric, ci va avea lumina vieții” (Ioan 8,12). Isus este soarele apărut la orizontul omenirii pentru a lumina existența personală a fiecăruia dintre noi și pentru a ne călăuzi pe toți împreună spre ținta pelerinajului nostru, spre pământul libertății și al păcii, în care vom trăi pentru totdeauna în comuniune cu Dumnezeu și între noi.

Vestirea acestui mister al mântuirii a fost încredințată de Cristos Bisericii Sale. Acest mister, scrie Sfântul Paul, „nu a fost cunoscut fiilor oamenilor din celelalte generații, așa cum este revelat acum sfinților săi apostoli și profeți prin Spiritul: păgânii sunt împreună-moștenitori, formează un singur trup și sunt împreună părtași ai promisiunii în Cristos Isus” (Efeseni 3,5-6). Invitația pe care profetul Isaia o adresa orașului sfânt Ierusalim se poate aplica Bisericii: „Luminează-te, luminează-te, Ierusalime, că vine lumina ta, și slava Domnului peste tine a răsărit! Căci iată întunericul acoperă pământul, și bezna, popoarele; dar peste tine răsare Domnul, și slava Lui strălucește peste tine” (Isaia 60,1-2).

Este așa cum spune profetul: lumea, cu toate resursele sale, nu este în stare să îi dea omenirii lumina pentru a-i orienta drumul. O vedem și în zilele noastre: civilizația occidentală pare să fi pierdut orientarea, navighează la întâmplare. Biserica însă, datorită Cuvântului lui Dumnezeu, vede prin aceste neguri. Nu posedă soluții tehnice, dar ține privirea îndreptată spre țintă și oferă lumina Evangheliei tuturor oamenilor de bunăvoință, de orice națiune și cultură. Aceasta este și misiunea reprezentanților pontificali pe lângă statele și organizațiile internaționale. Chiar în dimineata aceasta, am avut bucuria să confer consacrarea episcopală la doi noi Nunți apostolici. Să încredințăm Fecioarei Maria slujirea lor și lucrarea de evanghelizare a întregii Biserici.

Iubiți frați și surori,

În lecturile biblice din această duminică – a doua din timpul de peste an – iese în evidență tema chemării: în Evanghelia este chemarea primilor ucenici din partea lui Isus; în prima lectură este chemarea profetului Samuel. În amândouă povestirile se remarcă importanța figurii care desfășoară rolul de mediator, ajutând persoanele chemate să recunoască vocea lui Dumnezeu și să o urmeze. În cazul lui Samuel, este vorba de Eli, preot la templul din Silo, unde era păzit în antichitate chivotul legământului (arca alianței), înainte de a fi transportat la Ierusalim. Într-o noapte Samuel, care era încă un băiat și de mic trăia în serviciul templului, de trei ori consecutiv s-a auzit chemat în somn și a alergat la Eli, dar nu era el cel care îl chema. A treia oară Eli a înțeles și i-a zis lui Samuel: „Dacă te mai cheamă, răspunde-i: „Vorbește, Doamne, sluga Ta ascultă”” (1Sam 3,9). Așa și s-a întâmplat, și de atunci încolo Samuel a învățat să recunoască cuvintele lui Dumnezeu și a devenit profetul său credincios.

În cazul ucenicilor lui Isus, figura călăuzitoare este aceea a lui Ioan Botezătorul. În fapt, Ioan avea un mare cerc de ucenici, și între aceștia erau și două perechi de frați: Simon și Andrei, Iacob și Ioan, pescari din Galileea. La doi dintre aceștia Ioan Botezătorul l-a indicat pe Isus, a doua zi după botezul în râul Iordan. L-a arătat spunându-le: „Iată Mielul lui Dumnezeu” (In 1,36), care echivala cu a spune: „Iată-l pe Mesia”. Și acei doi l-au urmat pe Isus, au rămas îndelung cu El și s-au convins că era cu adevărat Cristos. Au spus aceasta imediat și celorlalți, și așa s-a format primul nucleu a ceea ce avea să devină colegiul Apostolilor. În lumina acestor două texte, aș vrea să subliniez rolul decisiv al călăuzei spirituale în drumul de credință și, în special, în răspunsul la vocația de consacrare specială pentru slujirea lui Dumnezeu și a poporului său. Deja credința creștină însăși, prin sine, presupune vestirea și mărturia: în fapt ea consistă în adeziunea la vestea cea bună că Isus din Nazaret a murit și înviat, că este Dumnezeu. Și astfel și chemarea de a-l urma pe Isus mai îndea-proape, renunțând la a forma o familie proprie pentru a se dedica mării familii a Bisericii, trece în mod normal prin mărturia și propunerea unui „frate mai mare”, de obicei a unui preot. Aceasta fără a uita rolul fundamental al părinților, care prin credința lor genuină și bucurioasă și iubirea lor conjugală arată fiilor că este frumos și este posibil a construi toată viața pe iubirea lui Dumnezeu.

Dragi prieteni, să o rugăm pe Fecioara Maria pentru toți educatorii, în special pentru preoți și pentru părinți, ca să aibă conștiința deplină despre importanța rolului lor spiritual, pentru a favoriza în tineri, pe lângă creșterea umană, răspunsul la chemarea lui Dumnezeu, spunând: „Vorbește, Doamne, slujitorul tău te ascultă”.

PF Lucian Mureșan, al treilea Cardinal al Bisericii Române Unite cu Roma

Papa Benedict al XVI-lea a anunțat astăzi, 6 ianuarie 2012, lista Cardinalilor pe care îi va crea în cadrul Consistoriului din 18 februarie 2012. Printre noii Cardinali se va număra și PF Lucian Mureșan, Arhiepiscopul Major al Bisericii Române Unite cu Roma, Greco-Catolică. Este al treilea Cardinal român, după Cardinalul Iuliu Hossu și Cardinalul Alexandru Todea. Redăm în continuare cuvintele Suveranului Pontif de anunțare a listei Cardinalilor.

Cu mare bucurie, anunț că în 18 februarie anul curent va avea loc un Consistoriu în care voi numi 22 de noi membri ai Colegiului Cardinalilor. După cum se știe, Cardinalii au sarcina de a-l ajuta pe Succesorul Apostolului Petru în desfășurarea ministerului său de întărire în credință a fraților și de a fi principiu și fundament al unității și comuniunii Bisericii.

Iată numele noilor purpurați:

1. **Mons. Fernando Filoni**, prefectul Congregației pentru Evanghelizarea Popoarelor;

2. **Mons. Manuel Monteiro de Castro**, penitențiar major;

3. **Mons. Santos Abril Y Castello**, Arhipreot al Bazilicii papale Santa Maria Maggiore;

4. **Mons. Antonio Maria Veglio**, președintele Consiliului Pontifical pentru Pastorația Migranților și Itineranților;

5. **Mons. Giuseppe Bertello**, președintele Comisiei Pontificale pentru Statul Vatican și președintele Guvernatoratului aceluiași stat;

6. **Mons. Francesco Coccopalmerio**, președintele Consiliului Pontifical pentru Textele Legislative;

7. **Mons. Joao Braz de Aviz**, prefectul Congregației pentru Institutele de Viață Consacrată și Societățile de Viață Apostolică;

8. **Mons. Edwin Frederik O'Brien**, Pro-Mare Maestru al Ordinului Ecvestru al Sfântului Mormânt din Ierusalim;

9. **Mons. Domenico Calcagno**, președintele Administrației Patrimoniului Scaunului Apostolic;

10. **Mons. Giuseppe Versaldi**, președinte al Prefecturii Afacerilor Economice ale Sfântului Scaun;

11. **Preafericirea Sa George Alencherry**, Arhiepiscop Major de Ernakulam-Angamaly al Siro-Malabarezilor (India);

12. **Mons. Thomas Christopher Collins**, Arhiepiscop de Toronto (Canada);

13. **Mons. Dominik Duka**, Arhiepiscop de Praga (Republica Cehă);

14. **Mons. Willem Jacobus Eijk**, Arhiepiscop de Utrecht (Țările de Jos);

15. **Mons. Giuseppe Betori**, Arhiepiscop de Florența (Italia);

16. **Mons. Timothy Michael Dolan**, Arhiepiscop de New York (Statele Unite ale Americii);

17. **Mons. Rainer Maria Woelki**, Arhiepiscop de Berlin (Republica Federală Germană);

18. **Mons. John Tong Hon**, Episcop de Hong Kong (Republica Populară Chineză);

Am decis, mai mult, să ridic la demnitatea de Cardinali un venerabil prelat, care își desfășoară ministerul de Păstor și Părinte al unei Biserici, și trei merituoși ecleziastici, care s-au distins prin implicarea lor în slujba Bisericii. Aceștia sunt:

1. **Preafericirea Sa Lucian Mureșan**, Arhiepiscop Major de Alba-Iulia și Făgăraș al Românilor (România);

2. **Mons. Julien Ries**, preot al Diecezei de Namur și profesor emerit de istorie a religiilor la Universitatea Catolică din Louvain;

3. **Pr. Prosper Grech, O.S.A.**, docent emerit la diferite Universități romane și consultor în Congregația pentru Doctrina Credinței;

4. **Pr. Karl Becker, S.J.**, docent emerit al Universității Pontificale Gregoriana, timp de mulți ani consultor al Congregației pentru Doctrina Credinței.

Noii Cardinali provin din diferite părți ale lumii și își desfășoară diverse slujiri pentru Sfântul Scaun sau în contact direct cu credincioșii ca Părinți și Păstori ai unor Biserici particulare. Doresc să vă invit pe toți să vă rugați pentru noii aleși, cerând mijlocirea Preasfintei Fecioare Maria, Maica Bisericii, pentru ca ei să știe să mărturisească întotdeauna cu curaj și dedicare iubirea lor pentru Cristos și pentru Biserica Sa.

COMUNICAT DE PRESĂ

Preafericitul Lucian Mureșan, Arhiepiscop Major al Bisericii Române Unite cu Roma, Greco-Catolică și Președinte al Conferinței Episcopilor Catolici din România, va fi creat cardinal de către Papa Benedict al XVI-lea. Preafericitul Lucian va primi bereta roșie de cardinal în cadrul concistoriului din 18 februarie 2012, al patrulea din timpul pontificatului Papei Benedict al XVI-lea.

Anunțul a fost dat de însuși Sfântul Părinte Papa Benedict al XVI-lea, vineri, 6 ianuarie 2012, la sfârșitul Sfintei Liturghii din Solemnitatea Epifaniei Domnului. Suveranul Pontif a anunțat numirea a 22 de noi membri ai Colegiului Cardinalilor, care provin din diferite părți ale lumii. Referindu-se la Preafericitul Lucian, Suveranul Pontif a spus: „Am decis să ridic la demnitatea de cardinal un venerat Episcop, care își desfășoară slujirea de Păstor și Părinte al unei Biserici”.

„Ne bucură această numire, care este un dar pentru Biserica Catolică din România și un semn de întărire în credință pentru fiii ei. O rugăm pe Sfânta Fecioară Maria să-i mijlocească Preafericitului Lucian harurile necesare, ca să poată mărturisi în continuare cu curaj și dăruire iubirea sa față de Cristos și față de Biserică”, a declarat Înaltpreasfințitul Ioan Robu, Arhiepiscop Mitropolit de București și Vicepreședinte al Conferinței Episcopilor din România.

Preafericitul Lucian Mureșan va fi a treilea cardinal român, după Cardinalul Iuliu Hossu și Cardinalul Alexandru Todea, toți trei fii ai Bisericii Române Unite cu Roma, Greco-Catolică. Cardinalul Iuliu Hossu a fost creat cardinal „in pectore” la 28 aprilie 1969 de către Papa Paul al VI-lea, iar Cardinalul Alexandru Todea a fost creat cardinal la 28 iunie 1991 de către Papa Ioan Paul al II-lea.

În Biserica Catolică, Cardinalii sunt prelați aleși direct de către Papa, pentru a-l ajuta în misiunea pe

care o are ca Păstor Suprem al Bisericii, întărindu-i pe frați în credință și fiind principiu și temelie a unității și comuniunii Bisericii.

Biografia:

Preafericitul Lucian Mureșan s-a născut la 23 mai 1931 la Ferneziu, astăzi cartier al municipiului Baia Mare, al zecelea din cei doisprezece copii ai familiei Petru și Maria. A studiat teologia mai întâi la seminarul romano-catolic din Alba Iulia, iar apoi în clandestinitate. A fost hirotonit preot în clandestinitate, la 19 decembrie 1964, prin impunerea mâinilor Preasfințitului Ioan Dragomir, Episcopul auxiliar al Maramureșului. Tot în clandestinitate, din 1985 până în 1990 a condus Eparhia de Maramureș, mai întâi ca *Ordinarius* provizoriu, iar mai apoi ca titular. A fost consacrat episcop la 27 mai 1990, la Baia Mare. La 4 iulie 1994 a fost numit de către Papa Ioan Paul al II-lea ca Arhiepiscop al Arhidiecezei de Alba Iulia și Făgăraș și Mitropolit al Bisericii Române Unită cu Roma, Greco-Catolică. Din 26 mai 2003 este membru al Congregației pentru Bisericele Orientale, numit de către Papa Ioan Paul al II-lea. La 16 decembrie 2005, Sfântul Părinte Benedict al XVI-lea l-a ridicat la demnitatea de Arhiepiscop Major al Bisericii Române Unite cu Roma, Greco-Catolică, odată cu ridicarea Bisericii Mitropolitane *sui iuris* la rangul de Biserică Arhiepiscopală Majoră, prin Bula *Ad totius Dominici gregis*. A fost intronizat ca Arhiepiscop Major la 30 aprilie 2006, în prezența Prefectului Congregației pentru Bisericele Orientale, Preafericirea Sa Ignațiu Moussa I Cradinal Daoud.

Biografia, pe larg, a Preafericitului Lucian Mureșan: <http://www.bru.ro/blaj/pf-lucian-muresan>

Pr. Eduard-Mihai Coșa
Secretar General

Despre noul Cardinal român și viitorul Bisericii Catolice

Biserica Greco-Catolică din România este una din Bisericile locale privilegiate în timpul pontificatului papei Benedict al XVI-lea. Mai întâi, Mitropolia de Alba Iulia și Făgăraș (Blaj)- denumirea canonică a Bisericii locale pe care o numim în general Biserica Greco-Catolică sau Biserica română Unită cu Roma, a fost ridicată la rangul de Arhiepiscopie Majoră.

Ca Arhiepiscopie Majoră, scaunul de la Blaj și întreaga Biserică Greco-Catolică din România beneficiază de toate privilegiile unui scaun patriarhal și de o autonomie canonică lărgită față de Roma.

Apoi Roma a dat aprobarea pentru înființarea a două noi scaune de episcopi vicari, unul la Blaj și altul la București, sprijinind numirea în cele două scaune a unor episcopi tineri, iubitori ai ritului bizantin și tradițiilor orientale.

Un episcop greco-catolic a fost, de asemenea, implicat în organizarea Sinodului episcopilor de la Roma și în dialogul de cel mai înalt nivel cu Bisericile Ortodoxe. Iar acum, chiar la începutul acestui an, Arhiepiscopul major Lucian Mureșan a fost „creat” cardinal.

Lucian Mureșan este al doilea episcop consecutiv, titular al scaunului principal al Bisericii Greco-Catolice din România care primește titlul de cardinal. Primii doi au fost Iuliu Hossu (episcop de Cluj-Gherla), numit cardinal *in pectore*, în timp ce se afla în arest la domiciliu în România comunistă, de către papa Paul al VI-lea și mitropolitul Alexandru Todea, numit cardinal de către papa Ioan Paul al II-lea.

De menționat totuși faptul că toți acești ierarhi au fost „creați” cardinali la o vârstă suficient de înaintată pentru a nu mai putea participa propriu-zis la procesul de alegere al unui nou Papă.

După cum se știe, și cardinalii sunt, la rândul lor, de trei feluri: cardinalii de rang episcopal, cardinalii de rang presbiterial și cardinalii de rang diaconal. În rangul de cardinal episcopal nu se găsesc decât 6 cardinali numiți de papă, precum și titularii scaunelor patriarhale, latine sau orientale, aflate în comuniune cu Roma. Rămâne de văzut dacă Sfântul Scaun, respectând indicația conciliului Vatican II cu privire la echivalența dintre titlurile de Patriarh și cel de Arhiepiscop Major, îl va numi pe Lucian Mureșan ca și Cardinal episcopal de Făgăraș și Alba Iulia.

Un protector pentru greco-catolicismul românesc: papa Benedict al XVI-lea

Care este semnificația acestei atenții particulare acordată de Sfântul Scaun, în ultima vreme, unei Biserici mici, considerată adesea a fi o piatră de poticneală în dialogul dintre catolici și ortodocși? De ce Benedict al XVI-lea a decis nu doar să acorde o cinste specială Bisericii Greco-Catolice române, ci să o și înzestreze cu episcopi tineri, bine pregătiți, iubitori ai ritului bizantin?

Răspunsul îl are, desigur, excelentul papă-teolog, care conduce, în acest moment, Biserica Catolică, Benedict al XVI-lea. Actualul pontif nu s-a lăsat niciodată purtat de sentimentalismele (pioase sau nu) care au impulsionat

dialogul ecumenic, ducându-l pe cărări tot mai străine de cele ale adevărului de credință. Încă de la începutul pontificatului său, a avertizat asupra dictaturii relativismului ce afectează Biserica și lumea, opunând acestei dictaturi echilibrul dintre rațiune și credință.

În succesiunea de evenimente în care, sub patronajul papei Benedict, a fost prinsă Biserica Greco-Catolică din România, se poate remarca voința Romei de a întări Bisericile locale, făcându-le să-și redescopere propria identitate și pregătindu-le, astfel, viitorul. Și prin viitorul lor se înțelege și viitorul Bisericii universale, desigur...

Cu barbă și fără barbă

Biserica Greco-Catolică din România a ieșit din catacombele prigoanei comuniste cu o identitate pierdută. Greco-catolicii, care din a doua jumătate a secolului al XIX-lea deveneau tot mai puțin ortodocși în comuniune cu Roma, latinizându-și rugăciunile și credința, au refuzat, (și din pricina rolului nefast jucat de Biserica Ortodoxă română în prigoana comunistă contra catolicilor) asemănarea cu ortodocșii.

Să dăm un exemplu aparent superficial, dar totuși edificator, prin valoarea sa simbolică. Niciun episcop greco-catolic de după 1990 nu avea barbă. Acum, în 2012, din cei 8 episcopi greco-catolici, 5 poartă podoaba facială ce în Ortodoxia care nu se găsește în comuniunea cu Roma este aproape o condiție sine qua non pentru orice ierarh ortodox.

Din cei trei episcopi care nu sunt (încă) bărboși, doi fac parte din vechea generație de ierarhi catolici (cea de la începutul anilor 90) iar al treilea (episcopul Virgil Bercea al Oradei) este un cunoscător și un păstrător al tradițiilor răsăritene.

Biserica Greco-Catolică, sub impulsul inteligent al Romei, își redescoperă propria identitate răsăriteană, tradiția sa autentică și începe să joace un rol tot mai important pe „scena mare” a Bisericii Catolice.

Desigur, numirea lui Lucian Mureșan ca și cardinal al Bisericii Catolice nu va avea consecințe imediate. Lucian Mureșan nu mai este la vârsta la care să mai fie apt pentru îndeplinirea obligațiilor sale de cardinal al Bisericii Catolice. Nu poate participa la conclavuri, nu poate conduce dicaster (,,ministerele” Bisericii Catolice) și categoric nu este un „papabil”.

Dar Lucian Mureșan este al doilea titular al scaunului de la Blaj care primește pălăria de cardinal. Iar ca Arhiepiscop major, poate să asocieze definitiv titlul de cardinal celui de titular al scaunului arhiepiscopal de la Blaj.

Cât despre viitor, majoritatea episcopilor greco-catolici sunt tineri. Doi dintre ei, Mihai Frățilă și Claudiu Pop, au fost la momentul hirotonisirii lor cei mai tineri episcopi din întreaga Biserică Catolică. Viitorul Bisericii Greco-Catolice și viitorul Catholicismului le aparține... Mai ales dacă tinerețea lor va fi „asezonată” cu o pălărie de cardinal...

Bogdan DUCA

<http://spunesitu.adevarul.ro>

Episcopii catolici din România solicită sprijinul Președintelui Traian Băsescu pentru modificarea Legii Arhivelor

CONFERINȚA EPISCOPIILOR DIN ROMÂNIA

Str. Diligenței nr. 24, sector 3, 031555 - București

Tel./fax 4031/4361250;

e-mail: secretariat@episcopat.ro

Nr. 81/14.02.2011

Domnului

Traian BĂSESCU

Președintele României

BUCUREȘTI

Stimate Domnule Președinte,

Membrii Conferinței Episcopilor Catolici din România, Lucian Mureșan, arhiepiscop major, Arhiepiscopia Română Unită, Greco-Catolică de Alba Iulia și Făgăraș (Blaj), Ioan Robu, arhiepiscop și mitropolit, Arhiepiscopia Romano-Catolică de București, György Jakubinyi, arhiepiscop și ordinariu armeano-catolic, Arhiepiscopia Romano-Catolică de Alba Iulia, Florentin Crihălmeanu, episcop eparhial, Episcopia Română Unită, Greco-Catolică de Cluj-Gherla, Martin Roos, episcop diecezan, Episcopia Romano-Catolică de Timișoara, Alexandru Mesian, episcop eparhial Episcopia Română Unită, Greco-Catolică de Lugoj, László Böcskei, episcop diecezan, Episcopia Romano-Catolică de Oradea, Virgil Bercea, episcop eparhial, Episcopia Română Unită, Greco-Catolică de Oradea, Jenő Schönberger, episcop diecezan, Episcopia Romano-Catolică de Satu Mare, Vasile Bizău, episcop eparhial, Episcopia Română Unită, Greco-Catolică de Maramureș (Baia Mare), Petru Ghergel, episcop diecezan, Episcopia Romano-Catolică de Iași, Mihai Frățilă, episcop auxiliar, vicar de București, Vicariatul Român Unit, Greco-Catolic de București, ca întâi stătători ai eparhiilor și diecezelor greco- și romano-catolice din țara noastră se adresează pe această cale Domniei Voastre în chestiunea fondurilor arhivistice bisericești naționalizate de regimul comunist, referitor la care au fost formulate modificări la Legea Arhivelor Naționale Nr. 16/ 1996, modificări ce au primit votul favorabil al Camerei Deputaților în ședința din data de 8 noiembrie 2011.

Analizând unele declarații recente ale unor oameni politici precum și documentele făcute publice de sindicatele cadrelor din Arhivele Naționale ale României, membrii Conferinței Episcopilor Catolici din România, se declară profund indignați de o parte dintre aceste afirmații formulate în prezenta problemă, mai ales că ea privește patrimoniul cultural-istoric al Bisericii și comunităților care au fost depozitate abuziv de materialul arhivistic creat în decursul existenței lor.

Considerăm că demersul legislativ inițiat nu a

avut și nu are nici o clipă drept scop atentarea la caracterul unitar al Statului Român, așa cum în mod tendențios și rău voitor se arată în amintitele declarații. Aprecierea unei inițiative, menite să aducă reparații unor abuzuri comise de regimul comunist și ateu, ca fiind un atac la existența Statului Român și a Arhivelor Naționale, este exagerată și tendențioasă. Față de aceste declarații ne exprimăm dezavuarea și totalul nostru dezacord.

Biserica Catolică din România, de orice rit sau limbă maternă, este înainte de toate parte a Bisericii Catolice Universale, și nu aparține vreunei majorități sau minorități etnice sau lingvistice. Din acest motiv Biserica Catolică nu poate fi catalogată ca fiind „a maghiarilor” sau „a românilor” sau a oricărei alte etnii, ci are menirea să-și îndeplinească misiunea canonică indiferent de apartenența etnică a credincioșilor dintr-o anumită zonă geografică. În acest context, afirmațiile unor oameni politici, care forțază aspectul etnic în cazul reglementărilor amintite și prevăzute față de noua Lege a Arhivelor Naționale, pot fi considerate tendențioase, chiar discriminatorii la adresa creștinilor de diferite etnii, aparținători ai Bisericii Catolice din România.

Stimate Domnule Președinte!

După cum bine cunoașteți, în țara noastră Biserica Română Unită cu Roma, Greco-Catolică și Biserica Romano-Catolică funcționează în baza *Codului Canoanelor Bisericilor Orientale (Codex Canonum Ecclesiarum Orientalium, CCEO)*, respectiv *Codului de Drept Canonic (Codex Juris Canonici, CIC)*, ambele coduri canonice fiind recunoscute prin Hotărârea nr. 1218 a Guvernului României din 1 octombrie 2008, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al articolului 49, alineatele 2 și 3 din Legea 489/2006 privind libertatea religioasă și regimul general al cultelor. Aceste reglementări recente stipulează existența și funcționarea arhivelor eparhiale și diecezane catolice: pentru arhivele bisericești ale Bisericii Române Unite cu Roma, Greco-Catolice sunt relevante canoanele 256-261 din CCEO, iar pentru cele ale Bisericii Romano-Catolice, canoanele 486-491 din CIC. În baza lor există, funcționează și se organizează în mod obligatoriu, în fiecare eparhie și dieceză, arhive bisericești proprii.

Parte a acestei probleme sunt și registrele parohiale romano- și greco-catolice de botez, căsătorii și deces, parte componentă și inalienabilă a acestor fondurilor arhivistice, care au fost naționalizate prin decretul prezidial 153/1950. Astfel, matricolele bisericești, considerate de statul comunist ca fiind „de stare civilă”, au fost preluate de către consiliile populare. În

(continuare în pag. 8)

(urmare din pag. 7)

anul 1952 acțiunea a fost repetată, astfel că în final s-au naționalizat toate registrele parohiilor, adesea inclusiv până în 1950.

Dorim să menționăm în acest sens faptul că în Biserica Catolică obligativitatea existenței, în fiecare parohie, a matricolelor de botez, cununie și înmormântare datează din secolul al XVI-lea, mai precis din timpul Conciliului Ecumenic de la Trento, Italia (1545-1563). Această obligativitate s-a referit mereu, până în prezent, la toate parahiile catolice de toate riturile, din întreaga lume. În Transilvania, Banat și Bucovina matricole bisericești au existat încă cu mult înaintea instalării autorității habsburgice, element ce este întâlnit la mai toate confesiunile de aici. În Biserica Ortodoxă din Ardeal și Banat, aflată în supunere față de mitropolii de la Sremski Karlovci, matricolele bisericești au fost introduse, în mod unitar și obligatoriu de mitropolitul Moise Petrovici în anul 1727. Acest norme s-au adoptat de către autoritățile bisericești și nu de către cele civile, ele venind ca urmare a prevederilor și tradițiilor canonice specifice. Administrația civilă a introdus târziu, în secolul al XIX-lea, matricolele de stare civilă, aceasta fiind o urmare a procesului separării Statului de Biserică și a dezvoltării administrației de stat. Matricolele bisericești atestă starea canonică de creștin catolic botezat, cununat în Biserică, ori răposat și înmormântat cu asistența preotului și apartenența confesională a persoanelor înregistrate în paginile lor și nu calitatea de cetățean. Scopul matricolelor bisericești este unul total diferit de cel al matricolelor de stare civilă, chiar dacă, ca și formă, ele se aseamănă foarte mult.

Episcopii Bisericii Catolice din România, de ambele rituri, consideră că este momentul ca organizarea, funcționarea și integritatea fondurilor arhivistice ale Bisericii Catolice, dar și în general, a arhivelor confesionale, să fie recunoscută și garantată într-o Românie modernă și democratică, la fel ca în toate celelalte țări europene. Garantarea dreptului la identitate prevăzut în Constituția României, (art. 6), a dreptului la libertatea conștiinței, a gândirii, a opiniilor, precum și libertatea credințelor religioase (art. 29) și dreptul la

informație (art. 31), trebuie să stea la baza funcționării arhivelor bisericești, dar și a retrocedării către proprietarii de drept, adică cultele religioase, a tuturor fondurilor arhivistice confiscate. Tocmai în acest punct, Statul Român, prin aprobarea modificării Legii 16/ 1996, în favoarea creării premiselor recuperării de către eparhiile și diecezele noastre, și în general, de către cultele religioase a materialului arhivistic confiscat, își va face o datorie de onoare și va respecta legea, redând fiecărui cult o parte a tradiției și memoriei sale istorice de care a fost lipsit în mod abuziv în trecut.

Stimate Domnule Președinte!

În lumina acestor fapte, Vă rugăm să Vă aplecați asupra solicitării noastre și să soluționați favorabil o chestiune de ordin moral și reparatoriu care se înscrie în mod cert pe linia condamnării dictaturii comuniste prin măsuri luate în spiritul justiției și al dreptății, în decursul ultimelor două decenii, începând din 1989 și până în prezent.

În speranța înțelegerii apelului nostru și a unei rezolvări favorabile, vă asigurăm de sprijinul nostru spiritual,

București, la 12 decembrie 2011

Lucian **MUREȘAN**

Arhiepiscop Major

Arhiepiscopia Română Unită,

Greco-Catolică de Alba Iulia și Făgăraș (Blaj)

Președinte

dr. Ioan **ROBU**

Arhiepiscop și mitropolit

Arhiepiscopia Romano-Catolică de București

Vicepreședinte

Martin **ROOS**

Episcop de Timișoara,

Responsabilul Comisiei pentru bunurile Culturale Ecleziastice în cadrul Conferinței Episcopilor din România

Intențiile apostolatului rugăciunii pentru anul 2012

FEBRUARIE

Intenția generală: Pentru ca toate popoarele să aibă acces deplin la apă și la resursele necesare pentru întreținerea zilnică.

Intenția misionară: Pentru ca Domnul să susțină efortul lucrătorilor sanitari din regiunile cele mai sărace în asistența acordată bolnavilor și bătrânilor.

Îi informăm pe cititorii noștri că pentru a intra în posesia abonamentului la revista *Vestitorul* este necesar ca acesta să fi e achitat pe tot anul sau pe cel puțin șase luni. Abonamentul trebuie să fi e plătit până cel târziu la data de **30 ianuarie 2012**. Costul unui exemplar va fi de **1,5 LEI**, cost care, pentru abonați, va rămâne același pe tot timpul anului, indiferent de eventualele modifi cări de preț.

Vă reamintim că modalitatea cea mai sigură de a intra în posesia revistei noastre este abonamentul.

Otilia BĂLAȘ

Gheorghe Șincai

1754-1816

„Roma în studii mi-a fost de ajutor și-i aduc mulțumire,
Căci bibliotecile ei mi-au fost totdeauna deschise.
În bibliotecile ei mi-am luat însemnări fără număr.
Și-am răsfoit manuscrise-o mulțime;
De-asemeni acolo, cărți tipărite am citit un noian și
Ziua și noaptea...”

Gh. Șincai, „Elegie”

Un masiv al culturii românești este „Școala Ardeleană”, curent de idei iluministe, produs al Bisericii Romane Unite cu Roma, Greco-Catolică, ai cărei cărturari au pus bazele și direcțiile culturii române moderne.

Episcopul Inocențiu Micu Klein (1692-1768), în plin câmp schițează planul viitoarei *citadelă a culturii, Blajul*, unde s-au ridicat primele școli moderne în limba română, ca „*spirit, conținut și orientare*”, de către urmașul său, Episcopul Petru Pavel Aron.

Dându-și seama că pentru Biserica sa are nevoie de preoți culti, Inocențiu Micu-Klein trimite bursieri la Roma și Viena, tineri care vor reveni și vor elabora un crez și un program pentru o cultură românească de esență latină, în opoziție cu tradiția slavo-bizantină.

Personalitățile cele mai impunătoare sunt Samuil Micu Clain, Gh. Șincai, P. Maior și Ioan Budai-Deleanu, preoți și călugări ai Bisericii Greco-Catolice, erudiți de talie europeană, care alcătuiesc „*un singur gând, o singură voință. Ceea ce unul începe, ceilalți împlinesc, continuă, propagă. În fiecare conștiință programul de preocupări și de teme tratate trăiește integral, chiar dacă unul este mai ales filolog, altul mai ales istoric, un al treilea polemist și propagandist, iar ultimul beletrist*” (George Ivașcu, „Istoria literaturii române I”, Ed. Științifică, București 1969, p.330). Scopul lor era să dovedească originea romană a poporului român, latinitatea limbii, vechimea și continuitatea neîntreruptă pe teritoriul fostei Dacii din epoca romană până azi.

Gh. Șincai, de la moartea căruia s-au împlinit 195 de ani la 2 noiembrie 2011, s-a născut în comuna Samșud din câmpia Mureșului, într-o familie care aparținea micii nobilimi. A început studiile la colegiile catolice din Tg. Mureș și Bistrița și le-a continuat la colegiul iezuit din Cluj; școli bune, cu tradiție în învățământul din Transilvania. Și-a însușit o bogată cultură umanistă învățând retorica, poetica, gramatica, limbile clasice, latina și greaca, limbile moderne, germana și maghiara, apoi italiana și franceza. În 1773 este numit profesor la Blaj, unde intră în Ordinul Bazilian, și, datorită inteligenței și multor calități excepționale, este

remarcat de Episcopul Grigore Maior. Episcopul Blajului îl va trimite pentru studii la Roma, împreună cu P. Maior și Ioachim Pop, la *Colegiul De Propaganda Fide*. După cinci ani (1774-1779) își ia doctoratul în Teologie și Filozofie.

Gh. Șincai va păstra recunoștința toată viața acestui Arhieru, „*iar anii petrecuți în capitala catolicismului vor constitui pentru el un permanent prilej de mândrie*”.

La Roma, în afara studiilor, pasionat de istorie, cercetează documente, culege materiale cu intenția de a scrie o istorie a daco-romanilor. Obține de la Papă permisiunea de a se documenta în toate bibliotecile din

Roma, inclusiv în *Biblioteca Vaticana*. Istoriografia europeană îi oferă argumentele latinității și continuității poporului român, argumente convingătoare în fața oricăror istorici străini. Studiile serioase, lecturile, contactul cu marii învățați ai timpului i-au înlesnit formarea unei metode de lucru riguros științific, metodă regăsită în toate operele sale.

La sfârșitul anilor de studii la Roma, cei trei bursieri români vor rămâne un an la Viena. Pentru Șincai este un an de muncă stăruitoare și de continuare

a cercetărilor istorice. A fost găzduit la *Colegiul Sf. Barbara*, înființat de împărăteasa Maria Tereza pentru clericilor români din Transilvania, și s-a bucurat de protecția Episcopului Montefalisci și de a lui Corneti, Nunțiu Papal pe lângă Curtea habsburgică. Acesta i-a deschis biblioteca Nunțiatului și, personal, l-a ajutat „*cercetând el însuși de bună voie cărți și manuscrise referitoare la scopul și la studiul meu*”, mărturisește Gh. Șincai în *Elegie*, poem care cuprinde date autobiografice. Tot în anul petrecut la Viena a legat prietenie și colaborare cu renumiți istorici austrieci. În cercul de români de la Viena va cunoaște pe Samuil Micu Clain care i-a devenit, pentru toată viața, cel mai apropiat prieten. Samuil Micu îi trezește interesul pentru studiul limbii, Șincai îi va fi colaborator, completând gramatica limbii române redactată inițial de Micu, e vorba de *Elementa linguae daco-romanae sive valachicae*, Viena, 1780, cea

(continuare în pag. 10)

(urmare din pag. 9)

dintâi gramatică tipărită a limbii române. Îi aparține în întregime *Prefața* în care face o schiță a istoriei limbii române, limbă de origine latină, subliniind „*pierderea pentru națiune*” datorită introducerii limbii slavone și a alfabetului chirilic de către Biserica Ortodoxă și în Biserica Ortodoxă.

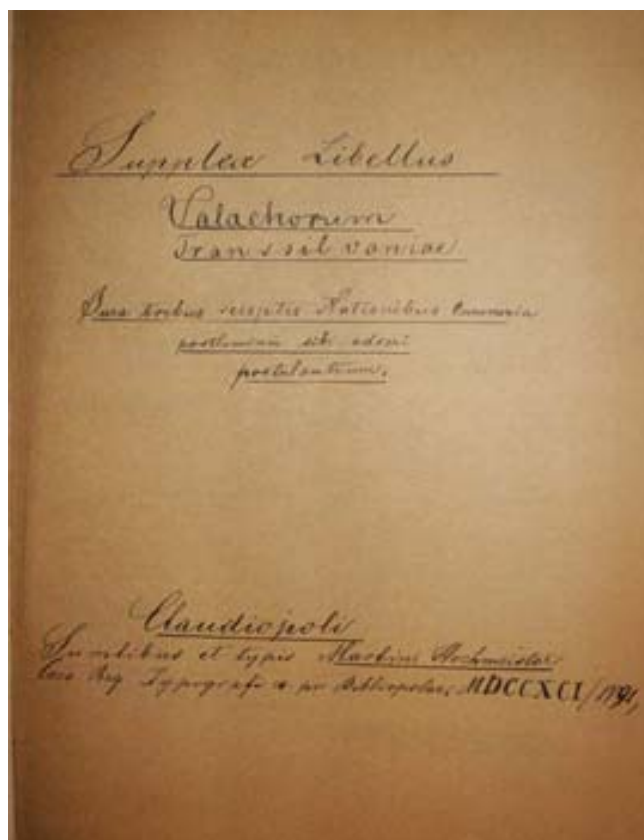
Revine în Transilvania, la Blaj, ca profesor de retorică și poetică. Se bucură de onoarea de a fi canonic al Bisericii sale și director al școlilor confesionale greco-catolice. După cum mărturisește în versurile din *Elegie*, crede, ca și colegii săi, că școala trebuie să fie un factor modern de educație și culturalizare a românilor. Prin efortul său, „*nu și-a cruțat nici osteneala, nici sănătatea*”, au fost înființate în Transilvania 376 de școli primare românești. Școlilor confesionale greco-catolice le-a asigurat manualele necesare, redactând însuși o *Gramatică a limbii latine*, o *Aritmetică*, un *Catehism*, un *Dicționar latin-român* și unul *român-latin*, și o *Istorie a naturii sau a firii*.

În 1794, în atmosfera de suspiciune din Transilvania timpului, la trei ani de la redactarea memoriului „*Supplex Libellus Valachorum*”, prin care se cerea restituirea drepturilor istorice ale românilor din Transilvania, interpretată greșit o afirmație făcută de Șincai, este învinuit de a fi tulburat ordinea publică și arestat pentru câteva luni, până se clarifică adevărul. Rămâne însă destituit definitiv din postul de director al școlilor greco-catolice din Transilvania.

În noua situație găsește sprijin la Episcopia Română Unită cu Roma, Greco-Catolică de Oradea, unde îi sunt protectori Episcopul Ignăție Dărăbant, om „*cu vederi largi, sprijinitor al culturii*”, care l-a primit „*cu drag și bunăvoință*” și l-a avea zilnic invitat la „*masa-i ospitalieră*”, Canonicele Samuil Vulcan, viitorul Episcop, Canonicele I. Corneli, Mihail Tertina, directorul gimnaziului, întregul Capitlu. În vremuri grele, prieten și admirator i-a fost și contele ungar Vass de Tega - a fost educatorul copiilor acestuia și contabil al moșiilor sale.

De Episcopia Greco-Catolică de Oradea țineau numirile la Tipografia Regească a Universității din Budapesta, pentru tipăriturile românești, ceea ce a făcut să existe acolo un centru activ de cultură românească „*prin ostenele fructuoase ale unor benedictini ai scrișului nostru*”; Samuil Micu era cenzorul tipografiei, iar, de-acum, Gh. Șincai, corector.

Între 1804-1807 Șincai era la Budapesta, unde, pe lângă obligațiile de serviciu, cerceta marile biblioteci și era în contact cu renumiții istorici austrieci și maghiari. La Budapesta trăiește ani roditori de muncă lucrând pentru terminarea operei sale monumentale: „*Hronica românilor și a mai multor neamuri*”, dar o încheie la Oradea și Sinea. A lucrat fără răgaz, având o putere de muncă puțin obișnuită. La sugestia Episcopului Samuil Vulcan, publică câteva fragmente în „*Calendarul de la Buda*” pe anii 1807, 1808 și 1809. În acest

ultim an părăsește Budapesta, cenzor, după moartea lui Samuil Micu, fiind numit Petru Maior, acestuia îi revine și corectura.

Pentru tipărirea *Cronicii* cere aprobarea necesară în acel timp, o primește de la Oradea, dar numai pentru Ungaria. În aceste împrejurări dăruiește un manuscris al operei lui Samuil Vulcan, devenit Episcop al Diecezei de Oradea după moartea lui Ignăție Dărăbant. Pentru Transilvania se impunea aprobarea cenzurii de la Alba Iulia, dar aceasta o refuză considerând opera plină de idei primejdioase pentru stat.

De-acum urmează ani grei pentru Șincai. Tradiția spune că-și purta *Cronica* în niște desagi de lână. După mărturii contemporane, Al. Papiu Ilarian povestește că elevii de la Blaj l-au întrebat pe istoric ce are în desagi și acesta le-ar fi răspuns: „*Acesta este fătul meu în care voi fi glorificat după moarte; dacă nu mi-a fost rușine a-l face, pentru ce să-mi fie rușine a-l purta*”.

La 2 noiembrie 1816 Șincai se stinge din viață pe drumul care ducea de la Oradea la satul Sinea (Slovacia), unde era una din proprietățile protectorului său, contele Vass.

Primul volum al „*Cronicii*” lui Șincai a apărut la Iași în 1843, datorită călugărului Gherman Vida, același volum, în anul următor, la Budapesta. În întregime a fost tipărită în 1853-1854 la Iași, iar în 1886 s-a tipărit la București de către Ministerul Cultelor și Instrucțiunii Publice.

„*Hronica românilor și a mai multor neamuri*”, scrisă în două limbi, latină și română, se remarcă prin bogăția izvoarelor, documente adunate de oriunde a umblat: Roma, Viena, Budapesta și Transilvania, și a

(continuare în pag. 12)

Ioan F. POP

PERIPATETIZĂRI

Moarte ne găsește chiar înainte de a ne căuta.

Mi-e dor de toate lumile și ne-lumile pe care le-am ratat.

Poeții locuiesc cu flotant în Paradis.

Lumea a devenit un simplu act de revoltă golit de orice conținut. Totuși, faptul de a nu avea nici un rost în lume ne pune în situația de a avea măcar acest rost – de a nu avea niciunul. Existența este singura formă absolută de revoltă împotriva nimicului.

Mă tot întreb: cât costă întreținerea rotației Pământului? Dar factura cu încălzirea solară? Și, mai ales, cine le va plăti?

Raportat la Univers, Pământul este o metaforă locuită.

Democrația ne oferă chiar și libertatea de a ne rata libertatea.

Profesor e acela care te poate face să înveți ceea ce nici pe el nu îl interesează.

Prea mulți își poartă viața ca pe o haină *second-hand*.

Realitatea este singura posibilitate... realizată.

Vom fi cu adevărat credincioși când nu vom putea suporta nici un rău în preajmă, chiar cu prețul vieții. Vom fi bogați doar când, neavînd cui dărui ce avem, vom fi obligați să păstrăm totul pentru noi.

Nu există o mai mare nebunie decît să îți dorești să mai ai acolo unde, demult, nu mai ai nici o nevoie. Ciudat lucru, sărăcim pe măsură ce avem tot mai multe.

Mulți cred că funcția l-a *făcut* pe om.

Deosebirea dintre filosofie și teologie este următoarea: filosofia îl caută pe Dumnezeu, teologia doar îl găsește.

Lumea e doar ceea ce nimicul a *produs* la prima încercare. De fapt, lumea este un *produs* neterminat.

Afectivitatea debordantă se termină în mizantropie.

Nu mai știm să murim... sănătoși, din moarte bună. Murim doar din neajunsurile colaterale ale vieții.

Unii oameni devin *animale* fără să aibă acest drept.

Mulți, înainte de a face răul, se roagă.

Eroismul zilelor de astăzi e să fii normal.

Orice s-ar întîmpla trebuie să te comporți ca și cum ai trăi într-o lume impecabilă. Chiar dacă este imposibilă.

Premiat la Gala Premiilor Culturale Sălăjene

În cadrul Zilei Culturii Naționale, Direcția Județeană pentru Cultură, Culte și Patrimoniul Cultural Național Sălaj în parteneriat cu Muzeul de Istorie și Artă Zalău, Biblioteca Județeană Sălaj și Centrul de Cultură și Artă Sălaj a organizat vineri, 13 ianuarie 2012, la Zalău, Gala Premiilor Culturale Sălăjene. La acest eveniment au participat, așa cum a arătat doamna Doina Cociș, directorul Direcției Județene pentru Cultură, Culte și Patrimoniul Cultural Național Sălaj, 300 de persoane, personalități ale culturii sălăjene și nu numai, promotori ai culturii sau finanțatori ai actului de cultură. Au fost înmânate, de către secretarul de stat din Ministerul Culturii, Vasile Timiș, 17 diplome de excelență și 34 de premii de onoare. La categoria „Proiecte de succes”, părintele Cristian Borz, paroh la Bădăcin, a primit Diploma de Onoare pentru promovarea culturii, a personalităților locale și pentru proiectul de reabilitare a Casei Memoriale „Iuliu Maniu”.

Ioana GALE

Apostolatul familiilor

Duminică, 15 ianuarie 2012, în Parohia „Sfinții Apostoli Petru și Pavel” din Zalău, au început catehezele lunare pe tema familiei. La Sfânta Liturghie a fost invitat pr. Mihai Tegzeș, care a și expus prima cateheză, cu tema „Diferențele dintre soți; oportunitate sau motiv de dezbinare?” La Sfânta Liturghie au mai fost prezenți: pr. Simion Mărieș, pr. Vasile Aciu și pr. Daniel Bercean și, desigur, un număr mare de credincioși. Tot în acest moment au fost prezentate și două cărți: „Apocalipsa, o fântână sigilată” de Silvio Barbaglia și „Puterea Sărbătorilor. Meditații pentru suflet la Evangheliile și sărbătorile de peste an” de pr. Mihai Tegzeș. Dorim ca în a III-a duminică din fiecare lună, la sfârșitul Sfintei Liturghii, în prezența tuturor credincioșilor, să facem câte o cateheză pe tema familiei, deoarece familia este „celula de bază a societății”, după cum o definește și Conciliul Vatican II, iar drumul către mântuire a persoanelor este ușurat atunci când trăiesc în familii ce se hrănesc din principiile evanghelice.

Pr. Daniel BERTEAN

(urmare din pag. 10)

argumentelor istorice. Este o lucrare de specialitate care poartă amprenta curentului iluminist, curent de idei al timpului, prin ea servind „*cele mai imperioase aspirații naționale și sociale formulate de mișcarea de redeșteptare națională din Transilvania*”. Expune evenimentele istorice dintre anii 86-1739 ale românilor „*de pretutindeni, din Transilvania, Muntenia, Moldova și din sudul Dunării, scopul principal fiind să susțină cu argumente științifice originea romană a poporului român și continuitatea neîntreruptă în Dacia, pentru a-i justifica îndreptățirea la egalitate cu celelalte naționalități din Transilvania*” (D. Macrea „Lingviști și filologi români”, Ed. Științifică, București, 1959, p. 41). Mai mult, Gh. Șincai încadrează istoria românilor în istoria universală, este primul nostru istoric „*care trăiește din plin un aer european*”.

Ca și Samuil Micu și P. Maior, crede și susține originea „*pur romană*” a românilor, Dacia „*fiind pusă*” de locuitori, dacii cu totul exterminați, țara fiind colonizată cu romani aduși din Roma și Italia. Originea romană a poporului și latinitatea limbii constituie „*cel mai important blazon de noblețe*”, afirmă Șincai, Roma fiind „*stăpâna neamurilor și doamna lumii*”.

Despre credința noastră afirmă documentat că nu am fost încreștinați, ne-am născut creștini odată cu formarea noastră ca popor, prin contopirea dacilor cu romanii, și limba folosită în Biserică a fost latina timp de mai multe veacuri.

Opera se impune prin obiectivitate, spirit critic și discernământ, prin confruntarea izvoarelor și a interpretării istorice, prin claritatea expunerii și excepționala organizarea materialului. Argumentează drepturile românilor, uneori este polemic, dar nu este în conflict cu istoricii austrieci care negau continuitatea românilor; „*lupta*” este pe planul ideilor istorice, dar nu personală; cu istoricul vienez Johann Christian Engel a corespondat un timp și se cunoșteau direct, de asemenea și cu istoricii maghiari, și niciodată nu s-a manifestat șovin, înțelepciunea și înălțimea sufletească îi erau caracteristice.

Dar, pentru el, patriotismul rămâne principala calitate a unui istoric, căci, spune Șincai, un istoric străin, „*căruia nici îi fuge, nici îi muge de români*”, încălcește istoria, și arma eficientă a istoricului este adevărul.

Șincai își ridică „*Cronica*” pe 27 de volume de documente. După cum afirmă G. Ivașcu, este „*cel mai complex edificiu de erudiție al istoriografiei românești până la opera lui N. Iorga, monumentul istoriografiei Scolii Ardelene*”, Șincai însuși putând fi considerat „*un Nicolae Iorga al veacului al XVIII-lea*”.

În același timp, Șincai avea „*spiritul mereu îndreptat spre înălțimile de gândire ale întregii Europe, între care voia să aducă națiunea sa, dar nu ca un îngust naționalist, ci ca o minte ce tinde spre integrarea în cu-*

rentul celor mai de seamă cuceriri culturale, științifice și de civilizație ale timpului” (Mircea Tomuș, „Gheorghe Șincai”, Editura pentru literatură, 1965, p. 235).

Istoricul francez Edgar Quinet afirmă că Gh. Șincai a făcut pentru români ceea ce au făcut benedictinii pentru Franța și îl situează „*în rândul creatorilor marii școli istorice a secolului al XIX-lea*”. La noi, August Treboniu Laurian susținând obligația de a fi editată „*Cronica*”, afirma: „*Cât timp această prețioasă scriere nu va fi publicată, românii nu vor avea istorie*”.

Prețuind „*Cronica*” lui Șincai, N. Iorga spunea în 1901: „*Această lucrare e din cele mai bogate, din cele mai muncite, din cele mai cinstite ce se pot închipui. E un admirabil repertoriu, o culegere de izvoare din cele mai îmbelșugate, la care se recurge încă astăzi și se va recurge încă multă vreme*”.

În monografia sa închinată lui Gh. Șincai, Mircea Tomuș afirmă categoric: „*Prin conținut această lucrare era cu mult înaintea timpului său, depășind cu o epocă preocupările similare contemporane din celelalte țări românești*”.

Tot ce au realizat reprezentanții Școlii Ardelene și atâția mari cărturari ai Ardealului se datorează Unirii de la 1700 a Bisericii Române din Transilvania cu Roma.

Cu Biserica Greco-Catolică am fost tot timpul în Europa, oamenii ei erudiți și mari caractere au știut care sunt adevăratele valori ale Europei creștine, ale acelei Europe care de veacuri luminează prin inteligență și creație. Acest contact direct al Bisericii Române cu Roma, Greco-Catolică cu Occidentul a ridicat la mari înălțimi spiritualitatea și cultura noastră, atingând sincronizări cu Apusul încă din perioada Scolii Ardelene. Prin Gh. Șincai avem o astfel de realizare. El a privit spre culmi și le-a atins.

Societatea noastră de azi atât de apăsată de relativismul care pune adevărurile sub semnul îndoielii și face ca oamenii să fie manipulați cu ușurință, găsește la Gh. Șincai curajul de a căuta adevărul, efortul susținut de a se apropia de el, clarviziunea și rezistența împotriva obstacolelor și prejudecăților. Cuvântul său trece peste veacuri: „*Vai neamului românesc de nu-i va da Dumnezeu înțelepciune! Deșteaptă-te drept aceea, o iubite neam al meu, și ai minte!*”

La acest ceas comemorativ închinat lui Gh. Șincai îi aducem un îndreptățit și smerit omagiu.

Bibliografie

Miorița Baciuc Got., Gheorghe Șincai - setea de adevăr”, în „Cultura creștină”, Blaj, octombrie, 1994.

George Ivașcu, „Istoria literaturii române” I, Ed. Științifică, București, 1969.

D. Macrea, „Lingviști și filologi români”, Ed. Științifică, 1959.

Mircea Tomuș, „Gheorghe Șincai” - viața și opera -, Ed. pentru Literatură, 1965.

La masă cu sărmanii

Când rostim sau auzim cuvântul Crăciun, gândul ne duce la cadouri, cârnați de porc sau la familie, colinde și miros de brad. Angajații Caritas Eparhial Oradea au abandonat aspectul comercial al sărbătorii și au trăit cu adevărat spiritul Crăciunului. Astfel, în ziua de Crăciun, aceștia au luat prânzul cu beneficiarii programului social „O masă caldă pentru sărmani”. Lor li s-a

alăturat și episcopul greco-catolic de Oradea, Virgil Bercea. Ierarhul nu s-a așezat în colțul mesei, cum obișnuiesc să facă înaltele fețe bisericești, ci s-a așezat la masă cu sărmanii, a dat mâna cu ei, ciocnit un pahar de vin, a colindat și a stat de vorbă cu ei, încercând să le afle problemele și să-i încurajeze.

Sărmanii au primit la prânz bunătăți specifice acestei perioade (aperitiv, ciorbă, sarmale, friptură, bomboane de pom și cozonac).

„Este păcat să nu trăiești această emoție. În zilele noastre suntem bombardați de marketing. Noi însă am vrut să le oferim sărmanilor câteva clipe mai vesele, mai frumoase, mai optimiste. E un cadou minunat pentru acești oameni, pentru că mulți dintre ei nu au o familie, nu au pe cineva”, a spus preotul Olimpiu Todorean, președintele Asociației Caritas Eparhial Oradea.

Crina DOBOCAN
www.jurnalbihorean

„Ia și tu Cutia de Crăciun”

Asociația Caritas Eparhial Oradea a desfășurat, în perioada 15 noiembrie 18 decembrie 2011, Campania „Ia și tu Cutia de Crăciun”, campanie în care se cerea ca rezultatul renunțării să fie dăruit de fiecare persoană în parte unor familii aflate în dificultate. Campania s-a desfășurat în parohii, din Oradea și împrejurimi, școli și licee din Oradea, precum și în cele trei filiale Caritas: Zalău, Șimleu Silvaniei și Tășnad. Suma colectată astfel s-a cifrat la **26.892,04 lei**, după cum urmează:

Parohii: Parohia Mănăstirea „Maica Domnului”, Oradea, **11.564,37 lei**; Parohia „Sfântul Gheorghe”, Oradea, **952,60 lei**; Parohia „Sfânta Treime”, Oradea, **1.295 de lei**; Parohia 1 Mai, Haieș, **542,80 lei**; Parohia Sânmartin, **172,67 lei**; Parohia „Duminica Tuturor Sfinților”, Don Orione, Oradea, **871 de lei**; Parohia „Înălțarea Domnului”, Oradea, **254 de lei**. **Total parohii: 15.652,44 lei**

Filiale: Tășnad, **490 de lei**; Șimleu Silvaniei, **2.927 de lei**; Zalău, **3.100 de lei**. **Total filiale: 6.517 lei.**

Licee, școli: Liceul „Lucian Blaga”, **1.230 de lei**; Colegiul Național „Mihai Eminescu”, **357,30 lei**; Liceul Greco-Catolic „Iuliu Maniu”, **2.484,47 lei** (Clasa I B, 252 de lei; Clasa a II-a B, 554,40 lei; Clasa a III-a B, 78,90 lei; Clasa a IV-a B, 154,10 lei; Clasa I A, 282,50 lei; Clasa a II-a A, 242,10 lei; Clasa a III-a A, 191,70 lei; Clasa a IV-a A, 190 de lei; Clasele V-XII, 539 de lei); Școala Generală I-VIII Dacia, 490 de lei (Clasa a II-a A, 490 de lei). **Total licee și școli: 4.562 de lei.**

Persoane fizice: 160,6 lei.

Prin *Serviciul de Asistență Socială și Suport pentru Familii și Persoane aflate în Dificultate*, am sprijinit familii și persoane în prevenirea pierderii stabilității și am completat resursele realizate cu scopul de a facilita redobândirea independenței. În anul 2011, peste 100 de familii și persoane au primit sprijin în depășirea unor situații de criză.

Ultima activitate derulată în cadrul serviciului a fost oferirea de pachete cu alimente familiilor aflate în dificultate.

Distribuirea s-a desfășurat în zilele de 20-21 decembrie 2011. Peste 50 de familii au primit sprijin prin asigurarea alimentelor de bază după cum urmează: **Ulei – 102 litri, Zahăr – 66 kg, Orez – 71 kg, Paste – 102 pungi, Mazăre – 28 de borcane, Făină – 57 kg, Vegeta – 28 buc., Bomboane – 17 pungi, Biscuiți – 41 buc., Dulciuri – 158 buc., Portocale – 30 kg, Pateu – 36 buc., Suc – 52 de sticle, în valoare de: 2.819, 54 lei.**

Pr. Olimpiu TODOREAN

Alin CREȚU

Rolul și rostul psihologului / psihoterapeutului

Psihologia a apărut dintr-o necesitate, de la începuturile umanității, ca multe alte profesii, fiind o „știință care evaluează și apreciază nivelul de dezvoltare a persoanei, capacitățile și abilitățile ei, fără a încerca însă o vindecare sau o profilaxie a unor boli” (Ileana Botezat Antonescu, *președintele cu relațiile externe al Federației Române de psihoterapie - F.R.P.*). Majoritatea oamenilor sunt angrenați în activități care le consumă o mare parte din timp. Atunci când ajung acasă, își pot permite, uneori, dacă mediul este potrivit, să fie ei înșiși. Totuși, sunt situații în care unii, nici măcar acest lux nu îl pot avea.

Gândiți-vă sau doar priviți în jur, la câți oameni știți, care nu se autocunosc; câți s-au pierdut pe drum... Câți alții nu și-au atins potențialul, din diferite motive – economice, sociale, școlare etc. Mulți se lasă antrenați în curentul vieții, acesta fiind prea puternic ca să i se opună. Alții aleg *aurea mediocritas* - cum spuneau romanii, adică fericita cale de mijloc, pe criteriul că nu este necesar nici să excelezi, dar nici să fii sub un anumit nivel acceptat de societate.

Meditați puțin la *Cum este să nu ai timp de tine?* Să nu ai vreme în programul încărcat sau gol al celor 24 de ore să îți pui întrebări, să faci ceva pentru tine, să te gândești la tine, dincolo de toată alergătura utilă sau inutilă – zilnică. Societatea actuală, prin felul în care se manifestă, respectiv își face simțită prezența minimizează și ea procesul de gândire. Vă mai amintiți de „motto-ul” unei categorii sociale *Noi muncim, nu gândim*. Vi se pare că acum vi se întâmplă și dumneavoastră, deși în urmă cu câțiva ani, când îl azează, îl percepeți ca fiind amuzant? Unii, îi acuzau sau îi etichetau pe acei oameni care munceau într-un mediu abrutizant, neînțelegându-le condițiile specifice în care își câștigau pâinea. Întotdeauna situația economică determină ceea ce se întâmplă în social, implicit mentalitățile. Aveți răspunsul la întrebarea *De ce gândesc așa cum o fac?*

Totuși, de ce nu toată lumea merge la psiholog, așa cum este firesc? Posibile răspunsuri ar fi legate de cei (psihologii) pe care lumea îi *întâlnește/cunoaște*, în viața de zi cu zi, în diferite contexte. Și psihologul, ca oricare om, are diferite motive pentru care a ales această profesie.

Unii merg la această facultate, absolvind-o, din dorința sinceră de a-i *ajuta pe cei din jur* (prieteni, rude, vecini, etc). Tocmai acest lucru, este imposibil, deoarece, aceștia îl *percep* nu ca un specialist, ci ca prieten, nepot, fiu, frate etc.

Alții, în urma frecventării facultății, doresc să aibă o specializare, oricare, așa că de ce să nu fie bună psihologia, comparativ cu oricare alta?

Sunt și absolvenți interesați de acest subiect, care nu doresc să profeseze, ci doar să își completeze cultura generală.

Pentru unii este important titlul, considerând că le dă prestanță.

Cei adevărați, simt că sunt făcuți pentru asta, profesând și participând la formare continuă, adică pe tot parcursul vieții.

Pe lângă faptul că există psihologia de simț comun (de exemplu un taximetrist spunea că *sunt și eu un fel*

de psiholog pentru că știu cam ce vor clienții), există și autodidacți.

Și psihologii aparțin mai multor categorii, în funcție de nivelul / competențele la care doresc să ajungă.

Psihoterapeuții, care au cele mai înalte competențe;

Formatorii, care fiind acreditați, îi învață pe doriți tehnici de psihoterapie sau le furnizează diferite categorii de cursuri;

Consilieri psihologici

Profesorii

Consilierii școlari care pe lângă atribuțiile specifice, predau psihologia sau logica;

Profesorii de psihologie de la facultatea de profil;

Popularizatorii / difuzorii de cunoștințe, care preiau informația de la cercetători, direct sau prin intermediul publicațiilor de specialitate;

Cercetătorii, care deschid noi perspective / orizonturi în domeniu.

Ce este psihoterapia?

Psihoterapia este modalitatea de tratament cuprinzător, deliberat și planificat, prin mijloace și metodologii științifice, având un cadru clinic și teoretic găsindu-și aplicare în tratamentul majorității:

- bolilor psihice
- în cazul unor boli somatice cu o importantă componentă psihică
- în situațiile de normalitate în vederea optimizării proceselor volitive (de voință)
- proceselor afective
- performanțelor fizice
- performanțelor psihice
- performanțelor intelectuale
- reducerea / eliminarea comportamente disfuncționale.

Procesul psihoterapeutic este bazat pe interacțiunea și colaborarea voluntară dintre una sau mai multe persoane aflate în terapie și unul sau mulți psihoterapeuți, în scopul înlăturării atitudinilor care perturbă procesul de schimbare, încurajării maturizării, dezvoltării și sănătății persoanei aflate în psihoterapie.

Ea se asociază uneori cu tratamentul medicamentos și / sau cu măsuri de asistență socială și pedagogică.

De ce psihoterapie?

Căutăm permanent noi modalități de a ne îmbunătăți viața, într-unul dintre diversele ei aspecte. Uneori reușim să facem schimbări și să obținem ceea dorim, altele nu. Sprijinindu-ne să depășim dificultățile de natură psihologică, relațională sau emoțională, care ne limitează potențialul, psihoterapia ne ajută să facem schimbările pe care nu am reușit să le facem singuri:

- găsirea de noi modalități de a face față stresului și anxietății
- gestionarea furiei, depresiei și a altor tensiuni

(continuare în pag. 15)

Curs de formare pentru membrii „Fondacio - creștini pentru lume”

În perioada 10-11 decembrie 2011, în Aula Magna a Facultății de Teologie Greco-Catolică din Oradea a avut loc un curs de formare a tinerilor membri Fondacio - creștini pentru lume. Un număr de aproximativ 25 de tineri studenți au luat parte la cele trei sesiuni de formare, susținute pe rând de către părintele spiritual al asociației, pr. Paul Popa, d-na. psiholog Ana Popa și președintele *Fondacio*, d-na. Ramona Dragoș. În cadrul discuțiilor pe grupuri, tinerii au avut posibilitatea de a-și exprima și împărtăși părerile și convingerile personale, dezbătute pe seama temelor abordate, ghidați în permanență de fișele de lucru. Parcursul zilei de sâmbătă a constat în prezentarea primelor două sesiuni ale formării, urmate de discuțiile pe grupuri, cântece, voie bună, cina participanților servită împreună și vizionarea filmului remarcabil „The Ultimate Gift”. Ziua de duminică a debutat cu Sfânta Liturghie de la ora 10.30, celebrată în Capela Seminarului Teologic și animată de către tinerii membri, continuând în spirit de veselie prin cântece și bamsuri, ultima sesiune a acestei formări personale și spirituale. După masa de prânz, plini de forță și determinare, tinerii membri le-au făcut o vizită copiilor beneficiari ai Casei Curcubeul din Oradea, unde prin colinde și daruri, echipa Fondacio a reușit să coloreze zâmbetele și inimile copiilor.

În final, participanții au subliniat importanța formării personale, a prieteniei și a implicării active în cadrul asociației. Antrenați și plini de entuziasm, tinerii membri au trasat un fir al activităților viitoare, urmând ca acestea să fie anunțate în prealabil.

Veridiana GHIURCĂ

(urmăre din pag. 14)

emoționale;

- îmbunătățirea abilităților de comunicare - să-i ascultăm pe alții și să ne facem ascultați;

- depășirea blocajelor generate de relații sau probleme familiale din trecut - spargerea vechilor tipare și clădirea de strategii noi de gestionare a ceea ce a fost;

- vindecarea vechilor răni psihologice - repararea problemelor cu rădăcini în trecut;

- descoperirea de modalități creative de rezolvare a problemelor;

- îmbunătățirea stimei de sine și creșterea încrederii în propria persoană;

- creșterea capabilității de a ne iubi pe noi înșine și pe cei din jur - îmbunătățirea relațiilor cu un plus de respect, compasiune și bucurie;

- diagnosticarea sistematică, înțelegerea temeinică și cuprinzătoare a stărilor de suferință sau tulburărilor psihice ale persoanei;

- aplicarea tratamentului prin mijloace științifice adecvate problemelor clientului;

- stimularea dezvoltării personale, a angajării sociale și a unui stil de viață sănătos al persoanei;

Perspective

Desființarea în timpul comunismului a Facultății (de psihologie) a determinat lipsa de informare asupra a ceea ce înseamnă și face psihologul, rezultatul fiind că, în prezent numărul psihoterapeuților din România este puțin peste 900. Media europeană este de aproximativ un psihoterapeut la 2000 de oameni, cu alte cuvinte, României fiindu-i necesari 11.000. Există și țări în care raportul este de un psihoterapeut la 1000 de persoane.

Mulți clienți vin la psihoterapie, având în minte imaginea specialistului reflectată în cărți sau filme. Ca multe alte reflectări promovate prin intermediul artelor vizuale - cinematografia și fotografia, în special - și cele referitoare la modul în care decurg ședințele sunt idealizate. Sigur că, în cadrul acestora, există un limbaj de

specialitate și repere care sunt parcurse, dar și flexibilitate legată de posibilul curs al evenimentelor în funcție de cele spuse de client.

Desigur că, prin formările pe care le are în una sau mai multe genuri de psihoterapie, fiecare dintre acestea durând mai mulți ani și costând foarte mult, cât și prin cursurile la care participă continuu, și specialistul român își menține ridicat nivelul competențelor. *Drumul psihoterapeutului e pavat cu bani și ani* (Mugur Ciumăgeanu, directorul Centrului Național de Sănătate Mintală). Modul în care se desfășoară ședințele de psihoterapie în România, este la fel ca oriunde în lume, adică la aceleași înalt nivel de calitate, în plus Organizația Mondială monitorizând păstrarea standardelor de calitate, la nivel global. Diferențele între psihoterapeuți sunt determinate doar de: pasiunea cu care își desfășoară activitatea, carismă și de modul în care și-au integrat mental (au înțeles profund) forma de psihoterapie pe care o practică.

„Pe termen scurt și mediu, psihoterapia este eficientă la nivel individual. Abia pe termen lung se poate constata o ameliorare a situației la nivel național, deoarece 900 de oameni nu pot să vindece o țară. Ar trebui probabil 50.000... Principalul efect al psihoterapiei este tocmai prevenirea apariției și agravării unor boli psihice grave, numai că, în prezent, românii nu cunosc diferența dintre psihoterapeut, psiholog și psihiatru, temându-se de aceștia”. (Mugur Ciumăgeanu, directorul Centrului Național de Sănătate Mintală).

Terapiile scurte au fost gândite și create în ideea că o problemă a clientului să fie rezolvată pe parcursul a 12-15 ședințe, acestea având o frecvență de una pe săptămână. Sunt și psihoterapii care au durată până la un an și jumătate, cum este în cazul psihanalizei.

Profesia de psihoterapeut este una distinctă, beneficiind de înscriere în Anuarul Psihoterapeuților din România, care poate fi consultat pe Internet, la adresa www.psihoterapie.ro

Să nu uităm lucrul cel mai important și anume că psihologia provine din filosofie, iar aceasta din religie.

Scrisoarea PSS Virgil Bercea către *Real România*

Către:

Michel Lamoot, Managing Director, Real
Hypermarket Romania

Valentin Pauna, Human Resources Director, Real
Hypermarket Romania

Vasile Gogescu, President, FSC Romania

Conferința Episcopilor din România prin responsabilul COMECE este solidară cu angajații de la REAL Romania și cu sindicatul lor.

Muncitorii de la *Real Romania* au dreptul de a-și petrece Sărbătorile cu familiile și prietenii lor!!!

Zilele de Crăciun și de Anul Nou sunt considerate a fi cele mai importante sărbători în Romania, când toată familia se reunește pentru a le petrece împreună.

Doar un raport echilibrat între muncă și viața privată pentru muncitori poate asigura succesul companiilor, acesta incluzând respectul pentru valorile familiei și tradițiile culturale locale și europene.

Denunțăm decizia *Real România* de a deschide magazinele pe 25 Decembrie și 1 Ianuarie, fiind singurul *retailer* din Romania care face acest lucru. *Real* vrea să beneficieze de un avantaj competitiv nedrept față de competitorii săi. Aceasta va determina și pe alți *retaileri* din România să-și deschidă magazinele, lucru care este de neacceptat.

Suntem consternați de presiunea și amenințările făcute asupra muncitorilor pentru a-i face să se înscrie „voluntar” la muncă în acele zile.

Cerem *Real Romania* să renunțe la lăcomie, să-și schimbe decizia și să respecte dreptul muncitorilor de a-și petrece Sărbătorile cu familiile și prietenii lor.

Responsabil COMECE
† Virgil Bercea

Primiri de noi membri în Reuniunea Mariană la Sântandrei

Duminică, 11.12.2011, Reuniunea Mariană “Ne-prihănită Zămislire”, a bisericii Greco-catolice din Sântandrei cu hramul “Sfinții apostoli Mihail și Gavril”, a primit un număr de zece membri, în rândurile ei, în cadrul sfintei liturghii celebrate de preotul Mihai Tegzeș părintele spiritual al Reuniunii Mariane din eparhia de Oradea și părintele paroh Tudor Iosif Dragomir.

Localitate cu tradiție marianistă de aproximativ 100 de ani, are în prezent un număr de 50 de membri, la care se adaugă după cum spune părintele paroh, mulți alții care au plecat la Cer și continuă să o slujească de acolo de sus, pe Fecioara Maria, cea neprihănit zămislită.

Au fost prezente doamna Victoria Negrea, vicepreședintă a Reuniunii Mariane la nivel național, d-na Florica Omilescu, vicepreședintă la nivel eparhial și d-na Maria Mărcuș, președinta Reuniunii Mariane din Sântandrei, care s-au implicat în buna desfășurare a evenimentului.

În cadrul ceremoniei de primire, membrii aspiranți, au spus răsplată în fața icoanei ce o reprezintă pe Mama Lui Dumnezeu, că doresc din inimă să o slujească. Această icoană frumoasă, e o copie după icoana de la Scăiuș, recunoscută prin faptul că a lăcrimat de mai multe ori. Cred că mai multe persoane ce am fost prezente, suntem în asentimentul părintelui Dragomir, că la acest eveniment înălțător, icoana menționată a lăcrimat și aici, de bucurie.

S-au împărțit diplome și medalii miraculoase la noii membri, iar toți ceilalți au primit binecuvântarea părintelui și medalii, trecând pe la icoană, în timp ce

se cânta imnul marian, ca pentru o reînnoire a angajamentului. Tradiție de peste 50 de ani a marianiștilor, ce se efectuează și acum an de an, e de a face pelerinaj la Mănăstirea Maria-Radna cu aceiași dăruire și credință. Singura deosebire e că în urmă cu mai mulți ani pelerinajul dura două săptămâni dus-întors, mersul fiind pe jos.

Tot tradiție e de a face pelerinaj în fiecare an la Mănăstirea Maica Domnului din Oradea, cu ocazia hramului bisericii.

Desigur multe alte activități au în vedere maria-niștii de la Sântandrei, punându-și încrederea în ajutorul Maicii Domnului și repetând deseori:

“O, Marie concepută fără de păcat, roagă-Te pentru noi!”

Silvia PANTIȘ

Filială Caritas la Șimleu Silvaniei

„Dintre nevoiașul zdrențăros și flămând care întinde mâna după o bucată de pâine și cel care are doi bani în buzunar, șansa cea mai mare este nu a celui dintâi, ci a celui de-al doilea: sărmanul va ține mâna întinsă până când un alt trecător se va îndura și de el. Dar cel de-al doilea poate nu va mai întâlni șansa de a putea face bine unui semen” (Sfântul Ioan Bosco).

Acesta cred că a fost impulsul care a declanșat o serie de acțiuni ce aveau să aducă câteva fărâmituri de zâmbet sau poate de liniște pentru un „astăzi” care trece înaintea unui „mâine” ce se anunță la fel de zbuciumat, de friguros, de sărăcăcios, de lipsit de perspective, de tremur și neliniști, de nesiguranțe și instabilități. În acest fel a luat naștere un modest punct Caritas în Șimleu Silvaniei, județul Sălaj, din atenția și sensibilitatea față de semenul care se luptă cu neajunsul a trei prieteni: familia Vasile și Lucia Vermeșan și Rodica Elekeș. După ce au văzut în Italia cum se poate ajuta prin Caritas, s-au gândit că de ce aceleași lucruri nu s-ar putea întâmpla și în țara noastră?

Au început înainte de Paști 2011 să amenajeze la subsolul Bisericii Greco-Catolice *Sfânta Treime* din Șimleu Silvaniei două camere în care au început să adune alimente și haine. Au reușit să sensibilizeze lumea din parohie, dar și dincolo de aceasta, au reușit să vorbească prietenilor, rudeniilor, cunoștințelor despre câtă nevoie există în jurul nostru și în mai puțin de un an de zile au reușit să distribuie deja alimente care s-au cumpărat în valoare de peste **5.000 Lei**, iar haine folosite, adunate de pe la familii în valoare estimată la peste **7.000 Lei**. Sunt hotărâți să persevereze, ar fi foarte bucuroși dacă și alții s-ar solidariza, nu pentru că ei s-ar lăsa deznădăjduiți, ci pentru că dacă mai mulți ar lupta la fel ca ei, mai mulți săraci ar putea să primească în dar câte ceva.

I-am rugat să ne destăinuie din motivațiile, din gândurile, din sentimentele, din satisfacțiile pe care această activitate foarte grea, de altfel, le oferă și au acceptat cu multă încântare:

Lucia Violeta, maseour:

Am rămas de mică orfană de tată și nu mi-e rușine să primesc...

Am început făcând o Novenă în cinstea Preasfintei Fecioare Maria ca să ne lumineze cum am putea să facem și noi bine față de cei lipsiți de lângă noi. De mici copii mama ne spunea că dacă avem o pâine, o felie din acea pâine să o dăm celui care nu are. Eu nu am câștigat singur cu puterile mele acea pâine, ci am reușit acest lucru pentru că Tatăl meu din Cer mi-a dat sănătatea, iar dacă îmi pierd sănătatea, nu mai reușesc să câștig acea pâine pentru mine și pentru familia mea. Am început de Paști 2011, am ajutat peste 230 de familii cu îmbrăcăminte, încălțăminte, jucării. În jur de 200 familii au primit pachete alimentare și detergent în valoare de cca 40 lei/pachet.

De două ori am dat hrană caldă pregătită de noi acasă persoanelor care scurmă în containerele de gu-

noi, câte 28 de pachete de fiecare dată. Copiii de la container au primit și pachete de Crăciun, am ajutat familii cu câte opt copii, cu șapte, etc. Rodica duce lunar o dată și nevoiașilor din Pustă, cartier al Șimleului. În fiecare seară ne rugăm pentru ca Maica Sfântă să ne ajute în continuare. Nu ne rușinăm să ne oprească pe stradă să ne întrebe când va mai fi mâncare, când pot să mai vină. Lunar și noi punem bani din venitul nostru mai mic sau mai mare, am apelat și la cunoștințele noastre, la rude-nii, la prieteni.

Deja am învățat să lucrăm cu cei care vin la noi, știm să-I sortăm, ne dăm seama cine are nevoie și cine nu are efectiv. Avem o evidență clară a banilor donați, a alimentelor cumpărate, a alimentelor și hainelor distribuite.

Au fost situații în care pe cunoscuți de-ai noștri sau poate chiar tangențiali i-am cooptat în această acțiune. În prima fază le-am spus așa: “nu ai putea să-mi dai împrumut 10 lei? Iar dacă se arăta curios cum de am ajuns să cer împrumut 10 lei i-am spus că astăzi trebuie să mergem să cumpărăm alimente și ne trebuie mai multe decât câți bani avem. Multe persoane zâmbeau și ne mulțumeau pentru că le-am făcut părtașe la o asemenea inițiativă care până la urmă nu are nevoie de foarte mulți bani din partea fiecăruia și ne spuneau că lasă și ei cu plăcere 10 lei sau chiar mai mult.

Una din cele mai mari bucurii ale mele este că și soțul meu ne sprijină, vine tot timpul cu noi cu mașina după alimente, iar când este liber împarte efectiv cu noi haine și alimente.

Rodica, educatoare:

Am simțit în inima mea că trebuie să-i ajut și pe cei nevoiași, care nu au pe nimeni. Zilnic mă uitam la cei care scormoneau în container, între care destul de mulți erau copii, unii chiar mici și eram copleșită de această situație umiltoare și degradantă. Vin de două ori pe săptămână și stau de fiecare dată 1.5 -2 ore, iar vara mult mai mult. Este frig, de aceea încercăm să rezolvăm problemele repede. Zâmbetul și mulțumirea îmi sunt cele mai mari satisfacții. Fac din plăcere această activitate, oboseala nici nu mi se pare că se adaugă. Simt că Îl ajut pe Isus cel Răstignit, atunci când îmi ajut semenul aflat în disperare.

Vasile, cadru militar:

Sunt solidar cu soția mea, fac cu plăcere, dau și eu din salariu o anumită cotă lunar, am devenit legat sufletește de aceste persoane nevoiaș, copilașii mici fug la mine și parcă îmi cer să le întind o mână... Nu pot să rămân indiferent... M-aș bucura să se solidarizeze și multe alte persoane cu ceea ce facem noi. Alții ar putea să se implice la fel ca noi și acest mod de ajutorare ar putea să capete proporții mult mai mari.

Mi-ar plăcea să cred că așa cum răul poate fi “contagios”, la fel și binele ar putea să fie și mai “contagios” și așa să rânduiască Bunul Dumnezeu!

Florica BODEA

„Isus s-a născut pentru noi toți”

1. Imaginea societății actuale

Societatea zilelor noastre suferă de lipsa moralității. Aceasta este sufocată de minciună, corupție, snobism, degradare morală, ignorarea valorilor autentice, materialismul exagerat, intoleranță (începând cu traficul auto și ajungând până la cultele religioase) și nu în ultimul rând multă, mult prea multă vulgaritate.

În astfel de condiții poporul se degradează pe zi ce trece iar cauza principală este desconsiderarea principiilor Cărții Sfinte.

Familiile se confruntă cu grave probleme și multe dintre ele se destramă, prea repede și fără a ține seama de copiii care sunt prinși la mijloc. Tinerii se pierd pradă ispitelor de tot felul și a anturajului iar părinții dezertează de la datoria lor analizând lucrurile doar în zona materialului. Multe dintre aspectele promovate în media reușesc tocmai să întrețină și să dezvolte aceste dezechilibre.

Se poate afirma fără rezervă faptul că media participă din plin la adâncirea acestei situații dramatice în care se află societatea contemporană.

Prin promovarea agresivă a non-valorii, omul modern este prezentat de către media ca un ignorant penibil, preocupat în principal de afișarea la *mall*, de efectuarea unor cumpărături fără rost și măsură, vulgar, snob, incult, încrezut, dar, având succes.

Părinții sunt epuizați lucrând de dimineața până seara, poate chiar în mai multe locuri, timp în care copiii sunt nesupravegheați. Ar fi important de precizat faptul că mulți oameni au căzut prea ușor pradă ofertelor supra-promovate de credite, astfel încât au devenit robi pentru decenii, obligați să accepte orice condiții de lucru.

În multe școli, privind vestimentația fetelor ai impresia că te afli într-un bar de noapte, la fel văzând băieții intrând pe poartă cu țigările încă aprinse. Nu poți să nu te întrebi: profesorii cum reacționează? Cum educă? Dar părinții care-i văd pe tineri în ce echipament pleacă de acasă, ce fac? Ce i-au învățat despre decență și modestie?

Mulți tineri intră chiar și în biserici în ținute indecente. Atunci te întrebi de ce preoții nu pomenesc și despre asemenea aspecte educative în predicile lor? Cineva trebuie să le explice acestora care sunt trăsăturile de caracter și comportament care atrag după sine respectul celor din jur.

Și nu poți să nu te întrebi de ce, între atâtea emisiuni TV, nu este loc și pentru unele educative, în care să se promoveze bunele maniere și bunul-gust?

În momentul de față credem că este nevoie urgent de voci avizate care să ia poziție și să contrabalanseze lipsa de valori și decăderea morală în care s-a ajuns. Oamenii chiar simt nevoia să fie sprijiniți moral, să observe că există câte cineva preocupat de promovarea Binelui în orice domeniu.

Din păcate, chiar mulți dintre cei care ar fi de dorit să se afle în primele rânduri activând pentru aceste deziderate, de multe ori dau dovada unui comportament complet nepotrivit, dacă nu chiar „strigător la Cer”, ocupându-și timpul cu lupta pentru putere, pentru interese proprii, meschine și materiale, intrigile josnice, acceptarea compromisului, disprețul legii și chiar obediență clară, poate de teama unor dosare?

Unde mai este astăzi puterea exemplului, unde este obrazul întors, unde este modestia, spiritul de sacrificiu pentru binele aproapelui și mai ales unde este iubirea cerută de bunul Dumnezeu? Nu putem accepta ca fetele și băieții noștri să aibă drept exemple doar fotomodele și filfizoni.

Haideți să ne facem timp să analizăm cum va arăta lumea copiilor noștri?

Haideți să ne implicăm, să sprijinim școala și biserica, acestea fiind pietre de temelie pentru o societate, dar și să veghem la dezvoltarea spiritului justiției.

2. Rolul vital al Bisericii

Bisericile, indiferent de rit, ar fi de dorit să se afle în fruntea celor care încearcă să consolideze moralitatea societății și să dezvolte educația acesteia. Ar trebui să se simtă vizate pentru lipsă de implicare atunci când românii sunt catalogați drept needucați, hoți, cerșetori, agresivi, leneși, profitori, iubitori de kitsch-uri și convinși că „merge și așa”.

Ca și laici, noi așteptăm multă implicare de la Biserică, mai multă atitudine.

Sentimentul mândriei naționale nu este unul nepotrivit și nici de evitat ci reprezintă o normalitate.

Din păcate glasul Bisericilor nu se prea aude și în afara zidurilor acestora. În loc ca mesajul dinspre Biserică să fie constructiv, de multe ori acesta se referă doar la meritele unora de a fi mai buni decât alții sau la capacitatea altora de a fi singurii poziționați pe calea cea bună. În loc să consumăm atâta energie pentru a ne sublinia diferențele de opinie sau credință, mai bine am pune toți umărul, încât poporul nostru să progreseze cu adevărat, din toate punctele de vedere.

Viața primilor creștini era o laudă continuă adusă lui Dumnezeu și nu o tendință de izolare a anumitor grupuri. Ar fi de așteptat ca Bisericile să se implice în sprijinul familiilor. De ce Bisericile n-ar condamna public atitudinea de vătăfi a unor patroni care profită de teama omului îndatorat de a rămâne fără serviciu?

Politicienii apar în conferințe de presă pentru orice aspect lipsit de importanță.

Este nevoie de promovare și în aspectele pozitive încât omul să aibă alternativă. De ce n-am vedea și conferințe de presă din partea diferiților reprezentanți ai cultelor care să tragă semnale de alarmă legate de

(continuare în pag. 19)

Premiul special pentru poezie al UR pentru Ioan F. Pop

Scriitorul și eseistul Ioan F. Pop a fost răsplătit cu „Premiul special pentru poezie” al Uniunii Scriitorilor din România (USR), filiala Arad, pe anul 2010, pentru volumul „Poemele poemului nescris”, apărut la Editura Dacia XXI, Cluj-Napoca, 2010. Juriul care a acordat acest premiu a fost compus din scriitorii Ioan Moldovan, președintele juriului - care a și prezentat cartea premiată, Maria Anoca Dagmar și Gheorghe Mocuța. Festivitatea de premiere a avut loc sâmbătă, 3 decembrie, la Teatrul „Ioan Slavici” din Arad.

Aflat în pragul de a încheia socotelile cu poezia, Ioan F. Pop s-a remarcat în ultimii ani printr-o serie de cărți de filozofie, jurnal, studii și eseuri. „M-am oprit din scrisul poetic, fără să mă despart însă total de poezie. De scris, mai scriu încă, sub alte forme. Uneori mă încăpățânez și să exist... Cu voie, evident, de la cuvinte, de la tăcerile *poetice*. Abordând o poezie de fundătură

ontologică, o poezie a limitelor limbajului (mă refer la o situație strict contextuală, nu la una axiologică), nu are rost să multiplic la infinit acest exercițiu anihilator. În încercarea de a scrie și re-scrie Poemul nu am făcut decât să aproximez prezența sa atât de intimă și atât de străină, puritatea inhibantă a dezobiectivării oricărei con-textualități. Nu am făcut decât un mic pas către abisul în al cărui ecou se lasă uneori captat în cuvânt, în tăcerile himerice care scurmă serafic în pagină”, este de părere scriitorul Ioan F. Pop. Cărțile sale au fost bine primite de critica de specialitate, cronici despre acestea fiind scrise în cele mai importante reviste literare din țară (o prezentare a acestei cărți s-a făcut și în ziarul nostru!). Scriitorul Ion Vădan, directorul Editurii Dacia, căruia i se datorează apariția cărții „Poemele poemului nescris”, scrie pe coperta a patra: „Pentru Ioan F. Pop, poet și eseist, scrisul este forma deplină a existenței, provocând taina scrierii ca pe o deslușire în fața morții. Textele sale sunt mărturia unei arte poetice moderne, în care «mărturisirea» este nu doar o modalitate autoscopică, ci și o formă a comprehensiunii prin comunicare, deși se ajunge la experiențe ultime, în care «tăcerea», «nespusul», «nimicul» decodifică misterele ființei, în straturi ce plonjează în inefabil”.

Loredana IONAȘ www.crisana.ro

(urmare din pag. 18)

aspectele morale ale societății noastre, de corupția și falsitatea reprezentanților Statului și să încurajeze oamenii să nu se lase îndepărtați de pe calea cea dreaptă.

Bisericele ar trebui în mod explicit să susțină familia și moralitatea, făcând chiar și reclamă la ceea ce întreprind astfel încât creștinul să nu se simtă abandonat în jungla modernismului pragmatic.

Ca și laici, am simți nevoia ca în diverse emisiuni TV să participe și reprezentanți ai cultelor care să ia în discuție problematica societății actuale și să atenționeze atunci când anumite aspecte încep să derapeze sau să afecteze spiritul justiției.

Acest lucru nu se poate însă realiza fără un glas al Bisericilor puternic și unit în sens constructiv. În prezent cei mai mulți se laudă pe sine în fața celorlalți sau, mai rău, îi critică pe ceilalți uitând ca Domnul Isus ne-a învățat să ne iubim aproapele și nu să-l ponegrim.

3. Săptămâna de

Rugăciune pentru Unitatea Creștinilor

“Săptămâna de rugăciune pentru unitatea creștinilor” care are loc anual, în toată lumea, în a doua jumătate a lunii ianuarie, este o bună ocazie pentru toate cultele de a se implica împreună într-o activitate pe care să o facă plăcută Domnului și de a începe o colaborare reală, cu rezultate reale, implicându-se mai mult în societate, va fi o șansă în plus pentru a înălța împreună laude bunului Dumnezeu acceptându-ne reciproc prezența măcar câteva zile pe an, rând pe rând în bisericile celorlalți.

Să nu uităm că „aproapele” nu este nicidecum cel simpatizat de către noi, cel ales de noi. Avem ca poruncă de bază dragostea aproapelui indiferent de culoare, naționalitate sau credință.

Unitatea în Domnul nu are legătură cu intrigile. Isus ne-a dat în primul rând exemplul modestiei.

Chiar dacă unele culte s-au desprins pentru un motiv sau altul, ceilalți nu trebuie să-i privească de sus ori să-i disprețuiască fiindcă nici tatăl fiului risipitor nu l-a discreditat pe acesta, nu aceasta este calea, ca blamând pe alții să incităm la intoleranță. Doar Domnul va judeca acțiunile fiecăruia. Noi avem datoria să ne rugăm pentru ceilalți în loc să-i judecăm.

“Săptămâna de rugăciune pentru unitatea creștinilor” reprezintă un eveniment dorit de multă lume însă majoritatea celor care au fost întrebați în orașul nostru au răspuns că nu știau nimic despre aceste manifestări. De aici rezultă că este nevoie de o promovare eficientă a acestor tipuri de activități pozitive.

Haideți să ne manifestăm astfel încât să nu uităm faptul ca Isus s-a născut pentru noi toți! Haideți să ne îndreptăm gândul doar către Acela de la care avem totul.

Adolf Kolping, care a fost beatificat în anul 1991, spunea „Mergi între zidurile bisericii, roagă-te, iar apoi ieșind încearcă să faci ceva pentru societatea în care trăiești!”

Asociația Familia Kolping Crișana

Ziua Voluntarului Caritas, 2011

ediția a VI-a

Sala festivă a Liceului Greco Catolic „Iuliu Maniu” din Oradea a găzduit **luni 12 decembrie 2011, cea de-a șasea ediție a Zilei Voluntarului Caritas**, unde cu ocazia celebrării Zilei Internaționale a Voluntarilor, în Anul European al Voluntariatului, cei mai activi voluntari ai Asociației Caritas Eparhial Oradea au fost premiați.

La eveniment au participat, alături de voluntari și invitații lor, PSS Virgil Bercea, episcopul greco-catolic de Oradea, domnul viceprimar Gheorghe Carp, din partea autorităților locale precum și reprezentanți ai ISU CRIȘANA.

„Prin această premiere am urmărit recunoașterea publică a meritelor celor mai activi voluntari. În anul 2011 din cei peste 169 voluntari aflați în baza noastră de date, 95 au fost voluntari activi totalizând un număr de 2.620 ore lucrate în serviciul aproapelui” a precizat pr. Todorean Olimpiu, președintele asociației.

Astfel, au fost acordate opt premii, patru premii speciale și două premii „Voluntarul anului 2011”:

Primul premiul s-a acordat pentru programul „SERVIREA MESEI CALDE”. Pentru dăruirea și grija cu care se implică în această activitate.

Premiul s-a acordat voluntarei **Maria Nagy**

Premiul pentru programul „BUNUL SAMARITEAN”. Pentru aranjarea și distribuirea de îmbrăcăminte persoanelor aflate în dificultate.

Premiul s-a acordat voluntarei **Cristina Șuta.**

Premiul pentru programul „PRIETENI PENTRU UN ZÂMBET”. Pentru zâmbetele aduse pe chipul copiilor suferinzi care sunt internați în spital.

Premiul s-a acordat voluntarei **Timeea Szombati**

Premiul pentru Campania 2%. Pentru cel mai mare număr de plicuri distribuite în 2011.

Premiul s-a acordat voluntarei **Ana Brad**

Premiul pentru Colecta de Paști. Pentru deosebita implicare în strângerea de alimente pentru familiile aflate în dificultate.

Premiul s-a acordat voluntarului **Alexandru Farc**

Premiul pentru Strângerea de Fonduri. Pentru numărul de ore dedicat acestei activități.

Premiul s-a acordat voluntarei **Floare Mateșan.**

Premiul pentru Activitatea Economică. Pentru îndemânarea cu care contribuie la crearea obiectelor vestimentare în croitoria organizației.

Premiul s-a acordat voluntarei **Georgeta Bencheu**

Premiul pentru DISPONIBILITATE. Pentru promptitudinea cu care răspunde solicitărilor asociației

Premiul s-a acordat voluntarei **Patricia Urdea**

Premiul pentru CEL MAI ACTIV VOLUNTAR

Câștigătorul, a efectuat peste 250 de ore, implicându-se în 8 tipuri de activități în intervalul 1 decembrie 2010 – 31 august 2011.

Premiul s-a acordat voluntarului **Alexandru Mureșan**

Premiile SPECIALE. Primul premiu special, se acordă se acordă pentru fidelitate în cadrul Serviciului „Servirea mesei calde”, voluntarei **Ligia Oprean**, pentru cele 400 de ore oferite din timpul ei acestui serviciu în decursul a celor 4 ani/ începând cu 2007.

Premiul pentru cel mai mare număr de ore în cadrul programului „Bunul Samaritean”, se acordă voluntarei **Mihaela Pantea.**

Premiul pentru sprijinul acordat asociației se acordă doamnei **Mihaela Bokor.**

Ultimul, dar nu cel din urmă, premiu special îl acordăm voluntarului **Tiberiu Omilescu** pentru ajutorul oferit în activitatea de promovare a organizației.

Voluntarul anului 2011. Premiul „Voluntarul anului 2011”, s-a acordat voluntarei Timeea Szombati și voluntarului Alexandru Mureșan.

De menționat faptul că seara a fost însuflețită de tinerii artiști orădeni: Boglarka Olah, Răzvan Dobai, Anamaria Mihăieș, Eduard Malița și Bianca Onița, trupa de dans din cadrul Ars Nova: Miriam Abrudan, Szoce Bernadett și Miruna Herman, Carla Marin, Alexandru Cristea evenimentul încheindu-se cu un concert susținut de invitatul special MARIA GHEORGHIU.

Un Crăciun Fericit !!!

Biserica Greco Catolică din Sititelec a avut bucuria de a primi colindătorii din Oradea: corul General Traian Moșoiu, cu un număr de 32 de membrii, au interpretat binecunoscutele colinde specifice praznicului Nașterii Mântuitorului. Au adus bucuria colindelor și copii școlii generale din Tinca, alături de Doamna Învățătoare și Directoarea școlii.

Credincioșii parohiei fiind încântați de interpretarea colindelor, rămânând deschisă invitația pentru anul viitor.

Bogdan TORJOC